

4e Zondag Veertigdagen 2021

Lezingen: Paulus aan de christenen van Efeze 2, 4-10
Johannes 3, 14-21

In de lezingen van vandaag ontmoeten we Paulus die jubelt over de liefde van God, en Nikodemus een invloedrijke Farizeeër, lid van de hoge raad. Jezus laat hem zien dat er een andere werkelijkheid is, de waarheid die alle licht verdraagt.

Overweging

Elkaar nabij willen zijn,
in deze coronatijd ervaren we aan den lijve wat het betekent: nabijheid, verbondenheid, afstand, niet weten hoe lang nog...of dat het ooit helemaal over gaat, alles lijkt onzeker, en terug naar 'normaal', was het wel zo normaal, voor wie was het normaal, voor wie niet? Beseffen we meer en meer dat het anders moet, dat het anders kan, als ...

wat zou ik daar graag met elkaar over praten. Hardop delen over wat er aan de hand is, wat in jouw ogen oplossingen zouden zijn, en als we hardop zouden erkennen dat we we blind waren in veel opzichten, dat we in gedachten een werkelijkheid hebben gemaakt die niet bestaat, een werkelijkheid met kleine leugentjes om bestwil, om mezelf of anderen te sparen. Of dat armoede, racisme en de milieucrisis wel meevallen, dat jongeren nu verwend zijn en daarom de lockdown niet aankunnen.

Wat is waarheid en waar begint waarheid? Misschien daar waar we ophouden met onszelf te verdedigen, en we proberen te kijken met andermans ogen, luisteren naar mensen in een totaal andere situatie, als we beseffen dat we vaak redeneren vanuit eigenbelang,

Wat kan er gebeuren als we ons openen voor de traditie waarin we zijn opgegroeid?

Vandaag hoorden we Paulus, van christenvervolger werd hij Jezus' volgeling door dik en dun. Paulus zegt letterlijk: Jezus heeft ons samen met Hem uit de dood opgewekt, Hij heeft ons een plaats gegeven in hemelsferen in de eeuwen die komen. De dood krijgt voor Paulus een totaal andere inhoud, de dood betekent vooral toekomst, die wij mee mogen bepalen als we leven in de liefde die Hij voorging, "je zult ervaren hoe overweldigend rijk zijn genade is".

Met mijn woorden gezegd: je zult ervaren, hoe rijk je je voelt als je deelt en sober leeft en merkt dat alles wat je nodig hebt er gewoon is...alles is een geschenk....

Nikodemus, hij of zij woont ook in onze wereld, op heel veel plekken kom je hem tegen. Een man of vrouw met macht, ze voelen aan dat de er veel dingen fout zitten, dat het eigenlijk niet kan zoals het gaat. In de nacht bezoekt hij Jezus, om zijn twijfel en angst aan hem voor te leggen. Jezus houdt hem voor: de Mensenzoon moet verheven worden, wie ervoor kiest om volgeling te zijn, zal ervaren dat er meer is dan je eigen leven, dat je leven zin en betekenis krijgt als je je doen en laten laat bepalen door wat het licht kan verdragen.

Dat je mee toekomst maakt als je met Hem wil waken, zien wat er is, zoals ik me bewust werd bij de wakes in de stad voor een humaner vluchtelingenbeleid. Zien dat er hier mensen zijn die zo in de problemen zitten dat ze niet kunnen openstaan voor het lot van vluchtelingen, voor de milieucrisis.

Zien wat is, door op te zien en daardoor gered worden van vooroordelen, ontkennen, wegstappen, verlamd zijn, en door samen stapjes te zetten die maken dat mensen zich gezien voelen, om op te leren zien wat is en wat ertoe doet, wat je leven inhoud en vreugde geeft.

Ik wil eindigen met een citaat uit het nieuwste boek van Erik Borgman: *Alles Nieuw*. Borgman ziet God aanwezig in de geschiedenis, zijn verblijfplaats is het ware leven. Hij ziet net als Paulus en Johannes een God die ons mensen in onze zwakheid bijstaat, die aanwezig is in lijden en pijn.

Uit het godgeklaagde weerbarstige lot van deze en die mens, rijst het gebed op

om het onmogelijke mogelijk te laten zijn.

“Een God die ongezien en ongehoord zijn bestaan laat vermoeden vanuit de buik van het kwaad.

In onze wereld is God thuisloos, verbannen naar het koninkrijk van het onmogelijke, hij verbergt zich in zijn wonden.